

Szerkesztőség:

II-ik kerület 460. házszám,
hová a lap szellemi részét
illető közlemények kül-
dendők.

Kéziratok vissza nem
adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal:

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, hová az
előfizetési pénzek, a hirde-
tések és ezeknek díjai, va-
lamint a felszólamlások kül-
dendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész
évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre
2 korona. Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:
TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA,
Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó-
hivatalhoz küldendők. Nyilttér scra 1 korona.

A szeretet tábora.

Ünnep után vagyunk!

A könyörülő irgalmasság ünnepet ren-
dezett városunkban a mult vasárnapon.
Ünnepet, melyhez foghatóra méltán büszke
lehetne Abonymál nagyobb város is. Ünne-
pet, mely egymáshoz közelebb hozta a
sziveket; mely megértette velünk, hogy nem
egyedül magáért él az ember, hanem szent
kötelessége másokkal is törödni. Ünne-
pet, mely ékesen szóló bizonyága volt a szere-
tet örök Mestere által hirdetett, s a mi
kebleinkben is megfogamzott eme fölséges
tanításnak: „Szeresd felebarátodat, mint
magadat!”

Igen, ez az ünnep bizonyágtételünk
volt a felől, hogy a szeretet keresztre szö-
gezett Mesterének halálával nem halt meg
az ő isteni szívének szeretete. Él az a szí-
vekben, millió és millió szívből. Ezeknek a
szíveknek össze dobbanása, együttes érze-
sének hatalmas áradata hirdeti, hogy ha
aludni látszik s már már halottnak tűnik
is fel az emberi szívekben a szeretet, csak
alkalom kell, hogy feltámadjon a tetszha-
lott, amint feltámadt ő, a legnagyobb Sze-
retet, akit halálba üldözött a szeretetlenség.

Ebben az önző, ebben a léha korban,
mikor már alig feslik ki a szívekben a részt-
vevő szeretet, a könyörületesség illatos vi-

rága, szinte igazat kell adnunk a költőnek,
aki azt mondja az emberről, hogy „önző
falékony husdarab, amely mindig előre csú-
szik, hogy harapjon.” Ebben az önző érde-
keket hajszoló korban szinte megszoktuk
már, hogy tapodtat sem mozdul az ember
semmiért, amiből hasznot nem vár ma-
gának.

Annál meglepőbb, annál felemelőbb
azután az olyan bizonyágtétel, mint volt a
vasárnapi. Annál boldogítóbb lelkünknek a
tudat, hogy él még a szeretet. Mert igaza
van a bölcsesség apostolának, aki isteni
kegyelemtől ihletett lélekkel így ír: „a sze-
retet soha meg nem szünik, habár a jöven-
dölések véget érnek, a nyelvek megszűnnek,
a tudomány elenyészik.” Óh mélységes böl-
csesség, óh mennyei igazság, óh legcsodá-
latosabb valóság, óh legdrágább kincs,
szeretet! Te megelevenited a lelkeket, meg-
dobogtatod a szíveket, kikelted azokban a
résztvét és irgalom virágait, te éltető nap,
te mindent ujjíteremtő erő!

Te felpattantod a szegényes ajtók zá-
rait; te belépsz a nyomor és elhagyatottság
hajlékába; te megsinogatod a gondterhes
homlokot; te bizodalmat ültetsz a szegény
szívébe jövendő sorsa iránt; te szózatossá
teszed bánattól elnémított ajkát; te arany-
sugárral hinted be a nyomoruság rongyait;
te eltakarod a koldús meztelenségét; te le-

törlöd a szemekből szivárgó könnyet; te
megelégited az éhezőt; gyógyítod a bete-
get; vigasztalod a csüggedőt.

Ennek a szeretetnek szenteltünk mi
ünnepet. Ennek az égi érzésnek ereje von-
zott, hívott bennünket együvé, akik a sze-
gényeink istápolására rendezett jótékony
ünnepségen megjelentünk. Ez a szeretet
röpködött fehér galambként fejünk felett;
ennek a szeretetnek a szárnycsattogását hal-
lottuk, midőn örömtől repeső szívének dob-
banására figyelmeztünk.

És minő csodás harmóniában egyesí-
tette társadalmunk legkülönbözőbb elemeit
ez az érzés azon az ünnepélyen! A viruló
ifjuság mellett szinte megifjodott szívében a
haladottabb koru; a gazdag selymes ruhája
mellett szinte megszépült az egyszerű öltöny
is; az értelmiséggel olyan jól összefért ezen
a napon a pallérozatlanabb elme; úri nép,
kereskedő nép, iparos és földmives mind
egyforma lett ezen a napon a szívében
égő szeretet árán. Mindegyiknek egy volt
a szándéka, közös a célja: segítsünk a
szegényeken! A szeretet táborának mond-
hatnók azt a sokaságot, mely az ünnepség
színhelyének termeit szinte zsúfolásig meg-
töltötte. S a műélvezet hatása alatt fel-
hangzott tapsok mintha szárnyak lettek
volna, a résztvét szárnyai, melyek oda re-
pitették a szíveket a szegényes kunyhókba

TÁROCZA.

A három jómadár.

Törtel felől borult az ég csepereg.
Gyenge Sándor a csárdában kesereg.
Ott van vele Nyalka Pali, komája.
Karán neki van a legszebb babája.

Magok vannak a csárdában egyedül.
Zsiga cigány csak maguknak hegedül.
Paripájok kinn rugdalja a rácsot.
Kékszemű lány süti benn a kalácsot.

Puha kalács, puhább a lány kebele
Gyenge Sándor szerelemmel van tele;
„Gyöngy virágom jöjjön hozzám közelebb,
Áldja meg a három Isten ha szeret!”

Kék szemű lány sűrög-forog javába.
Gyenge Sándor csak tekintget reája —
Gyenge Sándor ne tekints rá, megbánod.
Az lesz neked a megölő halálad.

Szól a nóta, csárda ajtó kitárul.
Csóri Gyurka bekocog a pusztáról.
Rézfokosát az asztalra levágja.
— Gyenge Sándor ne tekintgess a lányra!

Nyalka Pali csak mulat a cigánynyal,
Gyenge Mózes csak enyeleg a lánynyal.
Csóri Gyurka csak fogja a fokosát.
„Minden ember menjen innen de mindjárt!”

Forg a fokos, cigány banda elszalad
Gyenge Sándor földre esve ott marad.

Piros vére mély utat váj, kanyargóst.
Csak annyit mond: „édes komám ne hagyj most.”

Nyalka Pali, hogy vérzik a komája,
Csóri Gyurkát egy csapással levágja.
Vére tapad már ennek is a porhoz,
— Törteli lány az udvaron sikoltoz.

Három hadnagy kinn az ajtót elálja.
De véres a Nyalka Pali gatyája.
Nyalka Pali mosasd ki a gatyádat.
Karajenőn elszeretik babádat.

Kecskeméti Ladányi ház de sárga.
Oda vagyon Nyalka Pali bezárva,
Nehéz a láncz, nehezebb a bu rajta
Szeretője Karajenőn siratja.

Csóri Gyurka most is fekszi az ágyat.
Nagy esuda lesz, ha valaha fellábad.
Törteli lány elfeledte hűtlenül.
Ott nyomorog, ott kinlódik egyedül.

Az abonyi temetőben sirt ásnak
Czira Panni adta magát sirásnak.
Mosogatja Gyenge Sándort tisztára.
Ugy fekteti a koporsó párnára.

Akácvirág illatoz szerzte szélylyel
Nyári időn, szép holdvilágos éjjel.
Czira Panni ott bolyong a temetőn
Szegény leányt szánd meg uram teremtom!

Kajabusz

A furfangos kérő.

Ma kaptam meg az előléptetésemet és hol-
nap nyiltan léphetek atyád elé, mondá egy esteli

títkos találka alkalmával Kovács postatiszt szere-
tett Klárájának, de ez szomoruan válaszolt:

Hadd inkább, Emil, a papa nénémnek meg-
ígérte, hogy előbb neki kell férjnel lenni, mig ne-
kem szabad a házasságra gondolni.

Hogy a sistergős — sustorgós — fortyant
fel Emil, de aztán nyugodtan hozzátette: „Hány
éves a nénéd?” — Huszonöt. — Ugy — ugy; te
is már huszonegy éves vagy — na, várjál csak
majd segíték a bajon, meddig marad atyád dél-
előlt a hivatalban? — „Tizenkét óráig.” — „Jól
van gondoskodjál, hogy a nénéd fogadjon!”

„Emil mit akarsz tern?” kiáltott fel Klára
féltékenységtől gyötörve.

„Had csak édes angyalom”, válaszolt Emil,
„ösmerem a nőket, majd elvégzem a dolgot.
Egyenlőre jó éjt! Egy esókkal tán több is volt, el-
vált a szerelmes pár.

Kovács Emil jól ismerte Bognár Katalint, így
hívták imádottja nénjét, — hiszen csak nemrég-
ben találkozott és több izben tánczolt vele egy
tisztviselőbálon, melyről Klárának apja kívánsá-
gára el kellett maradni; néhány bókot is mondott
akkor neki, mert hiszen magában már sógornő-
jének tekintette. Kovács máskor is kedvére járt
és Katalin sok reményt fűzött hozzá. Aznap tehát,
hogy bekopogtatott Bognárék lakására, abban a
véleményben volt Katalin, hogy Emil őt látogatja
meg és kellemesen meglepődve a legszívélyeseb-
ben üdvözölte. Bevezette a fogadó terembe, ahol
csakhamar élénk társalgásba elegyedtek. Emil ipar-
kodott a leányt abban a hitben hagyni, hogy az ő
kedvéért jött el. Tetette mintha valami nyomná
a szívet, amit azonban kimondani nem mer és
beszélgetés közben megkérdezte Katalint, hány
éves? Boldogan mosolyogva válaszolt a leány.
Ekkor lépések hallatszottak és Emil, gyanítva, hogy

s mintha ezek a tapsok megszólaltak volna: Testvér, ime testvéred van itt! Nehéz a terhed? Oszd meg velem. Fáj a szived? Itt az enyém, hogy megenyhítsen! Mostoha a sorsod? Ime itt vagyok, hogy sorsodon szápakozzam, hogy rajtad segítsek! Testvér eszmélj fel; testvér ne csüggedez; testvér, add ide a kezedet, hadd szorítsa meg azt most a te testvéred!

Ime, hova jutottunk, hova vezetett bennünket ez az ünnepség! Hála ezért azoknak, akik megértették a szeretet hívó szövegét; hála azoknak, akik örömet követték a részvét, a könyörület angyalát.

„Boldogok az irgalmasok, mert ők irgalmasságot nyernek!”

Lévay Mihály.

Közgyűlés.

A község képviselőtestülete f. hó 21-én igen látogatott közgyűlést tartott, melyen megjelent Ney Géza szolgabíró is.

Az első tárgyra nézve — a róm. kath. iskolaszék átirata tanyai iskola felállítására iránt, — azt határozta a közgyűlés, hogy a tanyai tankötelesek haladéknélkül össze írandók, melynek eredménye az iskolaszékkel közöltetni fog, a mely majd javasolni fogja, hogy egy tanyai iskola hol állítsasék föl.

A 2-ik tárgy: Aranyi Sándor I. jegyzőnek nyugdíjaztatása tárgyában hozott megyei közgyűlési határozat előterjesztése, mely szerint Aranyinak a megyei nyugdíj alapból 1720 korona évi nyugdíj folyósított, — tudomásul vétetett. Komáromy József indítványára a nyugalomba vonuló jegyzőnek hosszú szolgálataért a közgyűlés elismerését fejezi ki. — Olvastatott a járási főszolgabíró rendelete, mely szerint felhívatik a közgyűlés, hogy az új jegyzői állás javadalmazását jelentse be, hogy arra a pályázatot a jövő hóban ki tűzhesse, úgy, hogy a megválasztott jegyző állását április hó 1-én elfoglalhassa.

Egedi József amaz indítványa, hogy az új jegyző fizetése szállíttasék le, — valamint Pintér Gyula indítványa, hogy csak egy jegyzői állás kreáltassék, a többiek — mint okleveles jegyzők —

Bognár papa jön, hamarosan még e szavakra fakadt: Ah még oly szívesen kérdeztem volna valamit, de — most kinyílt az ajtó és Bognár lépett a szobába — itt jó édes atyja, hozzá fogok tehát fordulni. Katalin bemutatatta Kovács urat és mint jól nevelt leány visszahúzódott, előbb azonban édes atyjának a felöltő levételébe segédkezve, oda sugta: „Ha kezemet kéri, add oda!”

Amikor Emil egyedül maradt Bognár ural, egyenesen a cél felé haladt, előadta, hogy oly állása van, melyben eltarthat egy családot és így végezte: Miután tehát ösmerttem önnel viszonyaimat, legyen szabad legöregebb leányá kezét kérnem! Csöndes boldogságban úszva halgatta Bognár papa és örülve, hogy mégis csak akadt legöregebb leányáért kérés, a leány beleegyezésének feltartásával szívesen hajlandó volt áldását reájok megadni.

Egy pillanatra kiment a szobából, hogy azonnal visszatérjen örömtől sugárzó Katalinjával.

„Mit szólasz, ahhoz, Kovács úr megkéri a kezedet?” kezdte a leánytól, de Emil rögtön felbeszakította:

„Nem úgy Bognár ur, hiszen legöregebb leányát Klárát gondolom!”

„Igen, — hanem” szabadkozott az apa, de Emil folytatta:

„Nem tévedek, Klára az öregebb, hiszen Katalin kisasszony csak imént mondta, hogy húsz éves, Klára ellenben tudtommal huszonegy éves.”

Ajulás környékezte Katalint és kirohant a szobából, míg Bognár papa zavartan hebegé:

„Igen, igaza van — Katalin — azaz Klára huszonegy éves . . . Mindjárt be is hívom,” toldá meg, örvendő, hogy kibuvót talált. Csakhamar belépett Klára — és a többit könnyen el lehet képzelni.

Emil és Klára most már két év óta boldog házasság, a gólya is ellátogatott már hozzájuk. Bognár papa nagyon megvan elégedve vejevel — Katalin kisasszony azonban még mindig csak húsz éves.

Eugénia.

ennek alá rendelve, mindegyik önálló munka körrel ruháztassék fel, — nem fogadtatott el, — hanem az új jegyző összes javadalmazása 2000 koronában állapított meg.

Lukács Gyula indítványozza, hogy miután az új jegyző fizetése 2000 koronában megállapított, méltányos, hogy a másik jegyző fizetése, — a ki már 30 éve szolgálja a várost — szintén 2000 koronára egészítsék ki, hogy a két jegyző között sem fizetésben, sem köteletségben különbség ne legyen.

Komáromy József ehhez hozzájárul annyival is inkább, mivel, hogy ez a városnak több kiadásába nem kerül, minthogy a főjegyzői paskum felszabadult, annak jövedelme, valamint a főjegyző jövedelme erre bőséges fedezetet nyújt.

Többek ellenvetésére — különösen arra való tekintettel, hogy ez az ügy tárgysorozatba felvéve nem lett — úgy határozott a gyűlés, hogy elvileg elfogadja Máthé József fizetésének 2000 koronára való kiegészítését, de az érdemleges határozat hozatalt akkora halasztja, ha az anyakönyvi hivatal ügye rendezve lesz, vagy is ha egy külön anyakönyvvezető fog alkalmaztatni.

Erre a határozatra csak az a megjegyzésünk, hogy teljesen méltányos, ha egy 30 évig működő közhivatalnok fizetése egy hason állású hivatalnok fizetésével egyenlővé tételik, mert ez által megszűnik az a sok egyenetlenkedés, a mi bizony nagy kárára volt úgy a hivatali karnak, mint az ügykereső közönségnek. Harmincz évi szolgálat enyit megérdemel, kivált ha az semmibe sem kerül a városnak.

A közegészségügyi bizottság megalakítására nézve Máthé József felolvassa az erre vonatkozó törvény rendelkezéseit.

Lukács Gyula indítványozza, hogy a közegészségügyi bizottságba, melynek a gyógyszerész a lelkészek, a tanítók, jegyzők és a községi orvos hivatalból tagjai, még hét tag választassék, a mi elfogadtatván, ily tagokul a következők választatnak be: Dr. Györgyi József, Komáromy József, Dr. Hirn Márton Goldschmid Lipót, Csapkay Ferencz, Király János és Kassa Sándor.

Máthé József indítványára elhatározta a gyűlés, hogy úgy ezen bizottság, mint más egyéb bizottságok a rendes tisztújítások alkalmával újból megválasztassanak.

Felolvastatik a köz és dülő utak kitűzése tárgyában hozott megyei közgyűlés határozata. A megyei közgyűlés többnyire magán fellebbezésekre hozott érdemben határozatot, a községet érdeklő ügyben csupán Laczkó Pál fellebbezését hagyta jóvá, s a szelei út marad úgy — görbén — a hogy van. (Ördög vigye azt a szelei utat, hogy annak úgy is jó ha görbe, más útnál azonban ez nagy szépség hiba.)

Csizmás János földjéből 600 □ öl útnak vétetett el, s így hijja lett a földjének.

Egy kérvényt adott be a dülő felmérése tárgyában, a mivel azonban elutasított.

A közgyűlés elhatározza, hogy felszólítassanak a földtulajdonosok, hogy az úttestbe esett árkokat 6) nap alatt húzzák be, egyenlítsék ki, a nagyobb közutak pedig a község által rendeztessenek.

Sivó Jenő a megyei közgyűlési határozatot megfellebbezi, úgy szintén a mostani közgyűlési határozatot is, mert a megyei közgyűlés egy oly községi közgyűlési határozat alapján hozott határozatot, mely egy előbbi közgyűlési határozatnak teljesen ellentéte.

Ney szolgabíró szót kér, mit a közgyűlés meg ad. Kijelenti, hogy mint fölöttes hatóságnak joga van tudomást szerezni a közgyűlés határozatairól; nem akar bele avatkozni a község autonóm jogaiba, de nem hagyhatja szó nélkül, hogy a közgyűlés egyszer oly határozatot hoz, a melylyel egyeseknek költségeket okoz, máskor olyat, hogy azok a költségek híjába okoztattak, sőt az újabb határozat újabb költségeket ró egyesekre, a mi nem történik, ha az előbbeni határozat meg nem hozatik. Ez ellen tehát fölterjesztéssel fog élni.

A közgyűlés a megye határozatát tudomásul vette, s ezzel véget ért.

Hangverseny.

Abony város újjáébredő társadalmi életének impozáns megnyilatkozása volt az a hangverseny, mely f. évi február hó 17-én a társalgási egylet termeiben tartatott. A legnemesebb eszme, a szeretet és könyörület eszméje szövetkezett a mű-

vészettel, hogy ennek édes hangján hívja oltára köré hiveit, hogy azon áldozatot hozzanak, áldozatot, melynek tömjén füstje a szenvedő nyomorultak örömkönyvein megtör, fénysugár alakjában száll fel a legmagassabb bíró trónusához, hirdetvén hogy van még a földön is könyörület. Főtisztelendő Lévay Mihály plebános igazán nem kezdhetett szebb dologgal nyilvános szereplését, mint a hogy ezt a hangversenyt rendezte a város szegényei javára. Csaknem kizárólag az ő fáradozása folytán jött létre a hangverseny; melyre a fővárosi író és művész világ számos előkelő tagja rándult le, hogy művészetével hozzájáruljon szegényeink nyomorának enyhítéséhez.

A hangversenyt ft. Lévay Mihály nyitotta meg saját szerzeményű költeménye felolvasásával, szépen előadott s magasztos, mely érzéssel telj költeménye rendkívül nagyhatással volt a közönségre. Utánna Rambovsky Mariska urnó jelent meg a dobogón; bájos megjelenésével frenetikus tapsra ragadta a közönséget. Általában ennek a bájos művésznőnek — kit műkedvelő léte re hivatásos művésznő is megirigylhet — szereplése képezték az est fénypontját. Iskolázott széphanggal előadott néhány dalát szünni nem akaró tapsal fogadta a közönség, amit a művésznő ráadásul egy pár végtelen kedvességgel elénekelt magyar nótával köszönt meg. Rendkívül tettzett dr. Cenner Lajos felolvasása is, „népszerű természetrajz”, mely csak úgy duzzadt a humortól, s az életből merített kitűnő ötletekkel állandóan derült hangulatban tartotta a közönséget. Nem kevésbé tettzett Dr. Darvay Arthur hegedűjátéka, különösen érzéssel előadott vegyes nótái. Dr. Pleiffer József Székelynek „La Sirene” című darabját adta elő gyönyörű technikával. Végül nagy elismerés illeti Dobozy Kálmán urat aki Csengeri Gusztáv „A fogoly Lengyel” című költeményét szavalta el nagy hatással s a nála megszokott széphanggal.

A casinóban, a művészek tiszteletére fényes estély rendeztetett, melyen a vendégeken kívül — sokan vidékről is — mintegy 80—90-en vettek részt városunk előkelő családai és notabilitásai.

A vacsora alatt szép felköszöntők hangzottak el.

Az első Tészary László, a casinó igazgatója, mint házi gazda mondotta, szép szavakkal éltetvén a budapesti vendégeket, különösen Rambovsky Mariskát, e bájos és igen kedves és szép tehetségű művésznőt.

Lévay plebános a jelenlévő hölgyeket, mint a jótékony és szeretet zászló vivőit éltette határos felköszöntőben.

Czenger bpesti s. lelkész, — a humoros felolvasó — egy szintén humoros toaszial kijelentette, hogy Abonyba jöttek; egyik Stephenson, a ki a vasutat feltalálta, a másik, az az ismeretlen úri ember a ki Abonyt alapította. Lelkes szavakkal köszöni a szíves fogadtatást, az abonyi társadalom vezetőire — a kikkel az ő szívük a szeretetben együtt dobog — üriti poharát.

Majd Tury festőművész emelkedett szólásra mondván hogy Abony egy sziget, a hol olyan emberek laknak, mint máshol sehol; egy abonyi ember annyi mint száz, és száz annyi mint egy. Egy húrton pendül mind a baráti szeretet hurján.

Élteti Abony város közönségét és különösen a casinó tagjait.

Szánthó ref. lelkész Thúryt, a két embert élteti, a ki mint festő művész gyönyörködteti lelkünket s mint a hegedűnek mestere, vidítja fel szívünket.

Thúry élteti nemesek az abonyiak, hanem a budapestiek örömeire is Tészaryt.

Asztal bontás után tánczra perdül az ifjuság, a miből ugyancsak kivették részüket a budapesti tiszték is.

Jelen voltak asszonyok: Altman Samuné, Goldeshmid Lipótné, Dr. Györgyi Józsefné, Hay Morné, Dr. Hirn Mártonné, Korossy Albertné, Policz, Mihályné, Richter Beláné. özv. Rambovskyné. (Budapest) Sivó Jenőné és Tészary Lászlóné.

Leányok: Balogh Mariska, Györgyi Lujza, Györgyi Póli, Hay Jolán, Hay Nelly, Osikovszky Margit, Rambovsky Mariska, (Budapest) Tészary Ilona, Török Malvin.

A mulatságnak — már a táncznak a hajnali órák vettek véget, a mulatság pedig reggel 6 óráig tartott.

Budapesti vendégeink — kik fesztelen jó kedvel és élénkséggel vettek részt a mulatságon többször kifejezvének örömeiket megelégedésüket — kedves emlékekkel távoztak körönből, megígérvén,

hogy bármikor — ha a szükség kívánja — de egyébkor is, szívesen fognak meghívásunknak eleget tenni. Az estély anyagi eredményéről a következő jegyzőkönyv számol be:

Jegyzőkönyv

felvétel Abonyban 1901. február 20-án, a szegények javára, f. hó 17-én rendezett művészestély rendező bizottsági ülésén.

Jelen vannak: Léway Mihály plebános biz. elnök, Lukács Gyula alelnök, mint pénztárnok, Szánthó Elek ev. ref. lelkész, Goldschmid Lipót izr. hitk. elnök, Komáromy József, Máthé József, Palásti Pál, Aranyi Sándor, Mózes Imre, Király János és Temesközy Gerzson biz. jegyző.

Lukács Gyula pénztárnok bemutatja a művész estély anyagi eredményét, mely szerint bevétel volt.

(főül fizetések 229 korona)

ebből a kiadás 128 kor. 6 fil.

tiszta jövedelem 384 kor. 94 fil.

ez megállapítván, az összegből Szánthó Elek ev. ref. lelkész és Goldschmid Lipót izr. hitközségi elnök indítványára 60% a róm. kath. egyház, 20% az ev. ref. egyház és a 20% az izr. hitközség szegényei között osztatik föl, minek szétosztására az illető hitközségek lelkészei kérték föl, kik is az összegeket e célra átvették.

Ezután a bizottság az estélyen közreműködött budapesti művésznő és művész úrakkal, valamint Léway plebánosnak az estély létre hozásáért meleg köszönetét fejezi ki.

Léway elnök megköszönvén az érdeklődést, a szegények gyámolítását továbbra is a bizottság jóindulatába ajánlja.

Jegyzette:
Temesközy Gerzson
biz. jegyző.

Főülfizettek: Hay Mihály 20 kor., Antos János, Br. Harkányi Frigyes, Br. Harkányi János, Gr. Keglevich Gáborné, Szánthó Elek 10—10 kor., Barkó István 8 kor. 40 fil., Lederer Lajos 7 kor. 60 fil., Teszary László 6 kor., Hay Mór 5 kor. 60 fil., Korossy Albert 5 kor. 20 fil., Lavatka Béla 5 kor. 20 fil., Sivó Jenő 5 kor. 20 fil., Altman Gyuláné, Antos Béla, Gaál Gyula, Pintér Gyula, Vajda Ferencz 5—5 kor., Altman Sámuel, Csupkay Ferencz, Deutsch Gyula, Dr. Hirn Márton, Kopeckzy Mórné, Richter Arnold, Weisz Adolfné 4—4 kor., Komáromy József 3 kor. 60 fil., Kostyán József, Kubicsék János, Lukács Ágoston, Reinle János 3—3 kor., Hoy Nándor 2 kor. 40 fil., Dobozy György, Kássa Sándor, Király Ferencz, Malabiczky Ferenczné, Rithnovszky Antal, Török Malvin 2—2 kor., Goldschmid Lipó 1 kor. 80 fil., Pokorny Frigyes 1 kor. 80 fil., Ney Géza 1 kor. 60 fil., Karizs János 1 kor. 40 fil., Bogyó Sándor 1 kor. 20 fil., Bedekovics Lajos, Havas Gyula, Juhász Imre, Kepes József, Király Antal, B. Király János, Kulesár Ferencz, L. L. Mózes Imre, N. N., Takács (hadnagy) Tantossy Bálint, Temesközy Gerzson, Thury Gyula, Papp Péter, Sallay Béla, Szabolcsy Dávid, Vértés Ágoston 1—1 kor., Kopeckzy Ármán Thali Elek, Tóth János 80—80 fil., Pataky János 60 fil., Aranyi Sándor, Beviz Pál, Drávay Mihály, Király János, Kubinyi Gyula, Márton Borbála, Meleg István, Mészáros István, Palásty Pál, B. Szabó Mihály Szombathy János Gulyás Mihály 40—40 fil., Király Sándor 20 fillér.

Egy olyan kántori lakásról — ami nincs.

Abony összes hitfelekezete tisztában van azal, hogy ha kántorlakásról szólnak, akkor azt csak a róm. kath. kántornak a lakásáról tesszük, mert e fajta lakást még idáig nem ismerünk Abonyban. A nemlevésnek okát a mult kamarájának régiségei közül kell kikutatnunk s ha megtaláltuk, sétáljunk ki a II-ik kerületben s ott rákardunk az ugynevezett „papkert” tájékán, egy szintén ugynevezett „kántor kertre”, melyben valaha, — bizony jó régen lehetett, — állott a kántori kuria. Ebben laktak ősi időben Abony róm. kath. kántorai, nevükre még a legöregebbek sem emlékeznek. Annyi bizonyos, hogy ott kántori lak állott — valamikor.

A mult évben elhunyt öreg kántor a központi iskola északra eső épületében lakott jó ideig; miután ez épület tantermekké alakították át, bizonyos válság fejében onnan kiköltözött s a saját házában adott önmagának szállást.

A hajdani kántori lakás elpusztult, a későbbi iskolává lett, a legújabb (t. i. az elméleti kántor lakás) sem el nem pusztulhat, sem pedig iskolává át nem alakítható — mert még nincs.

Ez a sok „nincs” elég meggyőző érv arról, hogy lakása az abonyi róm. kath. kántornak, valószínűleg csak is a holdban van; azonban én azt hiszem, hogy még ott — sincs.

Igen nagy baj és visszatetsző dolog ez magára az egyházközségre, hogy ez így van. Nagy baj az egyházközség tagjaira, akiknek haláleset, vagy más ügyben érintkezniök kell a kántorral s hogy ezt megtehessek, előbb a vasut utczát végig kell sétálniök, csak aztán érhetik el céljukat, mert a vasut-utca végén lakik a kántor, — bérházban.

Senki sem gondolhatja azt, hogy a kántor csupa tréfából váltott magának lakást oly farsztó távolságban a templomtól. Nehéz ember lévén, ő örülne legjobban, ha a templom környékén talált volna megfelelő lakást. Mivel ez nem sikerült neki, kénytelen volt oda költözködni, ahol ezt megtalálta.

Igen vissza tetsző dolog, hogy ez úgy a hívőségre, mint a kántorra nem kényelmes állapot ily sokáig húzódik megoldás nélkül. — Akkor mindjárt, mikor az öregkántor a központi iskolából kiköltözött, egy „kántori lakás alapot” kellett volna megteremteni, amit évről-évre bizonyos hozzájárulással lehetett volna fejleszteni, illetve gyarapítani egész az új kántor megválasztásáig, amikor is az e célra begyűlt tetemes összegből, a templom közelében épülhetett volna fel a mai igényeknek megfelelő izléses kántorlak. — Ez már elmúlt. De ami elmúlt, a felett nem lehet minden esetben napirendre térni. A multnak mulasztását most van az ideje helyrehozni, még pedig sürgősen, nehogy majd később nagyobb összegbe kerüljön a multak okozta hanyagságnak reperálgatása.

A kántor ily rémítő távolságban nem lakhat tovább; ez a természet ellenesség úgy a kántorra mint a hívőségre nem csak farsztó, hanem megszűnülhetlen kellemetlenségnek válhat kútförésává.

Van a központban több eladó házastelek, lehet választani, még pedig nagyon ajánlatos, hogy ez a választás és vásárlás minél előbb megtörténjék, nehogy az éppen kántornak való lakás, más kezére jusson. A róm. kath. hitközség lángbuzgalma lelkipásztora bizonyára mindent el fog követni, hogy e kérdés többé ne pusztán a beszéd tárgyát képezze!

Bona Fide.

MI UJSÁG?

— **Eljegyzés.** Spitzer Lajos ó-besztercei hivatalnok eljegyezte Szöllösi Erzsé kisasszonyt Szöllösi Gusztáv helybeli földhaszonbérlet leányát.

— **Közgyűlés.** Az abonyi ipartestület évi rendes közgyűlése 1901. évi márczius hó 3-án (vasárnap) délután 3 órakor fog megtartatni a testület nagytermében. Targysorozat: 1. Elöljárósági jelentés az 1900. évről. 2. Az 1900. évi számadások fölülvizsgálása. 3. Az 1901. évi költségeloirányzat megállapítása. 4. Tagdíj hátralékok törlése. 5. Az előjáróság leköszönése, — egy elnök, 12 előjáró és 3 számvizsgáló választása. 6. Indítványok.

— **Párt értekezlet.** A függetlenségi 48-as kör kedden pártértekezletet tartott, melyen az egyleti tagokon kívül jelen volt a népkör képviselőjében Makay János elnök, a r. kath. munkás egylet képviselőjében Somodi István elnök. Az értekezleten megalakult az abonyi 48-as párt, melynek intéző bizottságába 40 tag választott. Pártelnökké Makay János, jegyzővé Nikli Ferencz választották meg, Nikli Ferencz pártjegyző ismeretlén a „súlyos anyagi viszonyokat, melyet a 33 éves osztrák birodalmi közösségnek tulajdonit, ajánlotta független Kossuth párti programmal képviselő jelöltül Schlesinger Sámuel történelmi nagybírtokost, mely a jelen levők részéről általános lelkesedéssel fogadtatott.” (Beküldetett)

— **Elgázolás.** Ma egy hete Bartucz Mihály lovai Konez Rozália 11 éves leányt elgázolták s rajta több sérülést ejtettek, úgy hogy a kis leányt eszméletlen állapotba szállították a kórházba. Most már jobban van.

— **Öngyilkosság.** Lipák István fia, István 15 éves eseléd fiú Tóth Andrásnál szolgált, hol valami csinyt tett, amiért gazdája megpirongatta. Ezt a fiú annyira szívére vette, hogy gazdájától eltávozott s a tanyák között bolyongott. Pénteken éjjel Kis Mihály tanyáján, a vasúthoz közel, a szalma kazlak között húzódott meg, s ott tüzet rakott melegedni, majd a szalmába vaczkot esinált magának s lefeküdt. Éjjel nem jöhetett

szemére álm, végtelen keserűség vehetett rajta erőt, mert reggel, a mint a vonatot Czepléd felől közeledni hallotta, oda ment a vonat elé s fejét a sinekre hajtotta, egy pillanat s vége lett szenvedésének, keserűségnek, életének. Fejét kétfelé szelte a mozdony kereke, jobb karját többől metszette le, elvágván jobb lába fejét is, Gáspár Pál, a 9. számú őrház őre találta meg reggel 1/27 órakor a szerencsétlen hulláját s szedte össze a főt, a kart, a lábfejet s apróbb hús darabjait.

— **A farsangi mulatságokról** szóló értesítések — minthogy lapzártakor érkeztek — jövő számunkban közöltetnek.

— **Elítelt feleség gyilkos.** Csernus József kecskeméti napszámos, ki feleségét azon okból, mivel az ebédet elkesve vitte neki, megszurta s ennek következtében az asszony meghalt, hét évi fegyházra ítélte a kecskeméti esküdttörbőség.

— **A régi ezüst pénzek beváltása.** A korona érték behozatalával forgalmon kívül helyezett osztrák értékű 20, 10 és 5 krajczáros ezüst pénznemek beváltásának végső határideje az 1902. év február 15-ére van kitűzve. Ezen időig ezen pénznemeket értéküknek feléig lehet beváltani.

— **Statisztika az öngyilkosságokról.** Czepléd rendőrkapitányi hivatala az öngyilkosokról 1893. év óta naplót vezet. Így az 1893. évben 13, 1894-ben 16, 1895-ben 27, 1896-ban 20, 1897-ben 21, 1898-ban 19, 1899-ben 16 és 1900. évben 21 öngyilkos volt Czepléden.

— **A vetés idejének közaladtével** említés nélkül nem hagyhatjuk, — a mit különben régen tud mindenki, — hogy nincsen hazánkban czég, mely nagyobb bizalomnak örvend, mint Mauthner Ödön világhírű budapesti magkereskedése. Különösen megbízhatók gazdasági magvai, melyek közül impregnált takarmány répamagjai párjukat ritkítják, de kerti magvai is minden versenyen felül állanak. Nagyon csodálkoznánk, ha akadna csak egyetlen hazai gazda, vagy kertész, aki külföldről hozatna magot, mikor — mint általános ismeretes, Mauthner-féle magvak ép oly elterjedtek és közkedveltek külföldön, mint idehaza Magyarországon.

— **Felhívás.** Éhező és nyomorgó embertársaink ezreinek segélykiáltása hangzik fel napról-napra. Munkabíró emberek, kik a gazdasági válság folytán kereset nélkül nyomorognak, kénytelenek az eddig verejtékes munkával szerzett száraz, de édes álat helyett az emberbaráti szeretet nyújtotta jó ruha, de keserű „ingyen kenyeret” elfogadni, ha nem akarnak családjikkal együtt elpusztulni. Az éhség megöli a szegényérzetet. A szellemi munkára termelt intelligensebb osztály állás nélkül nyomorgó tagjai, — jövő alkalmaztatásuk és boldogulásukat látják veszélyeztetve, ha ők is megjelennek a népkonyha vagy kenyérszító-helyiségben, hogy éhségüket csillapítsák. Úgy a fővárosban mint a vidéken száz és száz magántisztviselő nyomorgó állás nélkül, szegényérzetében nem véve igénybe az emberbaráti szeretet adományait, vár, bizik, remél, hátha mégis sikerül álláshoz jutnia. Hozzánk a kartársakhoz fordulnak véginségükben, jankiáltásuk szívünkbe hat, — segíteni igyekszünk rajtuk. A magas kormány e célra sorsjáték rendezését engedélyezte. Ezen sorsjátékot önkezelésben rendezzük sok értékes nyereménnyel és kedvező játéktérrel. Menél több sorsjegyet sikerül elhelyeznünk annál több nyomorgó kartáron tudunk segíteni. Esdő szózatunkkal az emberbaráti szeretettől áthatott társadalomhoz és azokhoz fordulunk, a kiknek a magántisztviselők nehéz munkáját első sorban végzi, támogassák kartársi szeretetből eredő törekvésünket, vegyenek minél többet sorsjegyeinkből terjeszszék azokat saját körükben azon megnyugtató és felemelő tudattal, hogy minden egyes sorsjegy árával, egy nyomorgó, de szemérmes embertárs felségélyezéséhez járulnak hozzá. Meg vagyunk győződve lelkünk mélyén, hogy szavunk nem lesz a pusztában elhaló szózat, — hanem viszhangra talál száz és száz érző szívben.

— **E. K. E. gyújtó.** Egészséges verseny fejlődött ki a hazai gyújtó gyárak között. Első sorban az volt a cél, hogy kiszorítsák a külföldi gyújtókat, melyekből több millió korona értékűt fogyasztott a magyar közönség. Most hogy a külföldi gyújtónak fogyasztása napról-napra csökken, megengedhetik maguknak azt a fényűzést, hogy versenyre keljenek egymás között és a közönség is helyesen cselekszik, ha a jobb és gazdaságosabb hazai gyújtókat vezeti be háztartásába. Ilyen gyújtók a most forgalomba jött „E. K. E. gyújtók”, melyek kifogástalan és izléses kiállításukkal, tartós égő képességükkel a legkényesebb

igényeket is kielégítik. Ezeket a gyűjtőket az Unió magyar általános gyufagyár részvény társaság Budafokon hozta forgalomba s hogy mindenféle megrendelésnek eleget tehessen, egyszerre többféle fajú gyűjtőt bocsajt a közönség használatára: E. K. E. biztonsági gyűjtőt, E. K. E. robogó szalon gyűjtőt, E. K. E. vihanggyűjtőt stb. Az elnevezés az Erdélyi Kárpát Egyesület nevének kezdőbetűi után történt, melynek kulturális jótékony céljaira az E. K. E. gyűjtők eladási árából 5%-ot ad a hazafias czég. Természetesen a czég gyűjtői tiszta magyar gyártmányok, melyek a budafoki gyárban készülnek, a hol csak magyar munkásokat alkalmaznak és magyar nyersterményeket dolgoznak fel. Felhívjuk a közönség figyelmét az új gyűjtőkre, melyek sokkal jobbák és gazdaságosabbak, mint a most forgalomba levő többféle gyűjtők. A magyar gyűjtőiparnak csak dicséretére válik, hogy nemcsak kitudja szorítani a külföldi gyűjtőket, de itthon versenyezni is tud egymásközött. A közönségnél természetesen a jobb gyűjtő fog győzni, a mi nem árt a többi hazai gyáraknak, mert ez csak sarkalni fogja, hogy azok is megközelítsék jószágban, kiállításban és praktikus kivitelben az E. K. E. gyűjtőket.

— **A marhalevelekről.** Tudvalevőleg ez évi január 1-ével új marhalevelek jöttek forgalomba. Több hatósági közeg a régebbi keletű marhaleveleket nem fogadták el, a mi az állatforgalomra nézve igen káros. Most a miniszter kimondta, hogy a régebbi keletű marhalevelek kiállításuk napjától számított egy évig érvényesek és azok bélyegilletékének kiegészítése nélkül szabályszerű marhalevelek gyanánt használhatók, azokon leírás, új irányítás, egészségi bizonyítvány megújítás eszközölhető mindaddig, a míg kiállításuktól számítottva egy év el nem telt.

Szerkesztői üzenetek.

„Egy jelen volt.” Sajnáljuk, hogy szíves kérésének nem tehetünk eleget, mert elvünk névtelen levelekre nem reflektálni. Ha alá méltóztatott volna írni, tudnók, hogy kinek teszünk szívességet és hogy ki van zárva minden mistifikáció.

Kopeczki Lipót és fia czégnél

I. r. mész mm. ként 2 kor. 40 fillérért (1 frt. 20 kr.) kapható.

Immár 3-ik változatlan kiadásban jelent meg a Bacsó-féle ÖRÖK NAPTA.

a legszebb, legérdekesebb és legpraktikusabb naptár
mindenki számára.

Szerkesztette:

BACSÓ FERENCZ
fővárosi állami tisztviselő.

Tartalmazza a XVIII., XIX. és XX. század minden évének naptárát, összesen 61 teljes, tökéletes, közönséges naptárt, melyek 1701-től a 2000-ik évig változva érvényesek. Aki tehát egyszer megveszi, az egész életében

— **minden esztendőre** —

állítja magát naptárral, miáltal sok pénzt takarít meg, s egyuttal a lefolyt évek naptárait is mindig kezében bírja, ami igen érdekes dolog. Külső kiállítása pedig oly díszes, hogy a legelőkelőbb szalonok asztalán helyet foglalhat s ezért **alkalmi ajándéknak**

is különösen ajánlható. Bolti ára 2 korona, de lapunk olvasói lapunk kiadóhivatalában **1 kor. 30 filler** kedvezményes árban rendelhetik meg, mely összeg az előfizetési díjjal egy utalványon is beküldhető. Ajánlott és bérmentes megküldés czéljából még 35 fillér portó mellékelendő.

Az egyesült pokróczgyárak maradékraktárának fél áron való eladására nyertem megbízást.

Azért ajánlok
téli lópokróczokat,
Ezen vastag, elpusztí-

hatatlan takarók kitünő minőségűek, melyek **gyapjasak és puhák** színes szegélyvel, ágytakaróknak is használhatók és a mellett **rendkívüli olcsók.** Szürke, gyapju téli lópokróczok: A. minőség, 170—130 nagyság, 4 kor., B. minőség 5 kor., C. minőség 200—150 nagyság dupla gyapju urasági és fiakertakaró, 150—200 nagyság, legfinomabb minőség, darabonként 7.50 kor. Pontos szétküldés utánvétel. Meg nem felelőért a pénz kívánatra visszatartatik. Czím: Abth. IX.,

M. RUNDBAKIN,

7—10 Wien, IX., Berggasse 3.

— **Eladás.** Használt jókarban lévő biliárdasztal eladó. Czím megtudható a kiadóhivatalban.

Pártoljuk a hazai kisipart!

Szerdahelyi János.

KÖNYVNYOMDÁJA, KÖNYV-PAPIR- ÉS IRODASZER KERESKEDESE ABONYBAN.

Elvállal bárminemű
KERESKEDELM, ÜGYVEDI ÉS KÖZSÉGI
nyomtatványokat,

műveket, évi zárszámadásokat,
árjegyzékeket stb.

Továbbá izléses kivitelben és jutányos árak mellett

BÁLI MEGHIVÓKAT,

tánczrendeket és tánczrendjelvényeket.

eljegyzési és esketési

MEGHIVÓKAT.

GYÁSZJELENTÉSEKET.

Vidéki megrendelések

gyorsan és pontosan
eszközöltetnek.

Figyelemre! A híres MAUTHNER FÉLE MAGVAK zacskaiban rajt áll a MAUTHNER-NÉV. A melyen nincs rajt, az

nem MAUTHNERTŐL való és ha mintolyant ajánlják, tessék visszautasítani.

**Jobb és megbízhatóbb
gazdasági- és kerti-magvak**

**nem léteznek, mint a minőket
27 év óta szállít 1—10**

MAUTHNER ÖDÖN

cs. és kir. udvari szállító magkereskedése
BUDAPESTEN.

Trodák és) VII. Rottenbiller-utca 33.
raktárak:) (Közuti villamos megállóhelye.)

Elárusító) VI. Andrassy-ut 23.
helyiségek:) (A m. kir. operával szemben.)

226 oldalra terjedő képes árjegyzékét kívánatra ingyen és bérmentve küldi.

„Gróf Dessewffy-féle Ujszászi Uradalomban” 80 darab jószágra való legelő van kiadó. Egy számos marha legeltetési díja 30 kor. Pásztor és körül korlátolt állásról az uradalom gondoskodik. Megkeresések az Uradalmi Intézőséghez Ujszászra kéretnek.

SCHOTTOLA ERNŐ BUDAPEST

a ruggyanta- (gummi) gyártás magyarországi megalapítója.

Műszaki központi üzlet VI. Andrassy-ut 2. Fonciére palota.

Legjobb minőségben, gyári áron szállít:

összes mérleggyártmányok (külön kiadási árjegyzék ingyen és bérmentve) a gőzeséplőgépekhez szükséges összes anyagokat és eszközöket, csapágyfém, kenőszelenczék, olajhoz és sűrű tovttezsirhoz, géphajtószijak, vízmentes mozdony és eséplőgépponyvák, kazal, repeze- és kocsitakarók, asbest- és gummianyagok, szelepek, vizmutatók, fesszmérők, dobsinek, kenőanyagok, zsiradékok, gabonazsákok. „Elsősegély”-kötszerszekerények, mely kötszerszekerények a ministeri rendeletnek megfelelően minden ipartelepen, gyárüzemnél, malomban stb. beszerzendők.

Árjegyzék és ismertetések ingyen és bérmentve.